

SLOVENSKI NAROD.

Plačila vsakega dan zvečer, izmisljivosti in pravnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo na vse leto 25 K, na pol leta 13 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača na vse leto 28 K, na pol leta 14 K, na četrt leta 7 K 50 h, na en mesec 3 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavitve naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petdesetopet petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Klerikalni shod v Bršljinu.

Iz Novega mesta, 16. avg. Na praznik, dne 15. t. m. so imeli klerikalci v Bršljinu shod. Priredili so ga prav tihotapski. Dasi je Bršljin nekako predmestje Novega mesta, vendar ni živa duša v mestu do zadnje ure vedela, kaj se pripravljajo pri klerikalnem krčmarju Čefidelnju v Bršljinu. Nobeno naznanilo v listih, noben plakat ni oznanil tega shoda, tudi očitne agitacije ni bilo nič. Vse se je pripravilo skrivaj. Strah pred neodvisnimi in zavednimi volilci je pač velik.

Zbralo se je kakih 300 ljudi, veliko več žensk in otrok kakor moških, a krčmar Čefidelj je vendar napravil dobro kupčijo.

Prvi govornik je bil Šuklje, ki je govoril o volilni reformi. Mož je bil nekdanji profesor zgodovine, a njegovo razpravljanje o začetkih ustave in o ustavnih razmerah do 28. novembra l. l., ko je Gautsch napovedal volilno reformo, je bilo mizerno in kaže, da Šuklje te stvari ni nikdar resno študiral, nego da vse, kar ve, so le ostanki „Zeitungsektüre“. No, ljudje, ki Šukljeta dobro poznajo, pravijo, da sploh ni nikdar nobene reči resno študiral, pač pa znal vsako stvar dobro prodati. Zdaj je pač opešal, ker zdaj tudi več ne zna delati „planza“.

„En glas, en mož, kakor na Angleškem“, tako je zdaj trobental tisti Šuklje, ki je še pred nekaj leti javno zasmehoval in v nič deval splošno in enako volilno pravico. Kakor na Angleškem! Šuklje ne ve, da na Angleškem nimajo splošne in enake volilne pravice in da nanjo tudi nič ne mislijo. Lep profesor!

Z veliko vehemenco je pobijal Šuklje zahtevo, naj se mesta ločijo od kmetijskih občin, češ, da nimajo mesta prav nič drugačnih interesov kakor kmetijske vasi. Če izginejo iz mest državni uradi, izgine vsaka raz-

lika med mesti in med vasi. Patetično je vzkliknil Šuklje „Poglejte v naše Novo mesto. Kmet živi in redi mesto. Koliko je pa svinjakov v mestu? Kakšen jok in stok je bil za časa prešičje zaprtije, da ni kmeta v mesto.“

Ta Šukljjetov dokaz o identiteti mestnih in kmetijskih interesov je res uničujoč. In ta mož je poslanec, ta bistrogleda kapaciteta še vedno ni minister.

Šuklje ne more pozabiti, da so ga dolenski mestni volilci odslovili kot poslanca tako kakor se odslovi nezanesljivega posla. Zato sovraži mesta in zlasti sovraži svojega naslednika v mandatu posl. Plantana, posebno še, ker vidi, da je Plantan izredno delaven in da več dela in stori, kakor vsi klerikalni poslanci skupaj. Šuklje se je strastno zaletaval v mesta in „nadgeometra“ Plantana, a novega ni povedal čisto nič.

Glavni namen njegov je bil, braniti klerikalce zaradi storjenega izdajstva in delati dr. Šusteršiču globoke poklone. Morda je gladil Šusteršiča, mislil pa pri tem na „ljudsko posojilnico“.

Na Koroškem — je rekel Šuklje — je med 360.000 prebivalci 90.000 Slovencev, 30.000 Slovencev je Šuklje kar eskamotiral. Nemški uradniki so pri ljudskem štetju sleparili in Šuklje je zdaj njih sleparsko statistiko odobril in priznal kot pravično. Pravil je potem Šuklje, da je svoj čas osebnostno govoril z grofom Bylandt in da mu je ta rekel: Koroški Slovenci dobe en mandat gotovo, za drugi mandat se bodo morali najbrž težko puliti — a da so bili klerikalci razočarani, ko je prišlo drugače, a uklonili so se, ker je posl. Ploj izjavil: „Obžalujem gospodje — odpor je prevelik, in če vstrajamo pri svoji zahtevi, celo obstruiramo, imamo gotovo pričakovati, da je lahko cela reforma ovržena.“

Kaj se Šuklje in klerikalci prito-

žujejo, ko je iz Plojeve izjave razvidno, da so rajši žrtvovali Korošce in Štajerce in Goričane, in niso vstrajali pri svojih zahtevah, samo da cela reforma ni propadla? Klerikalcem je bilo več za to, da ne propade ta nesrečni načrt, kakor da bi bili branili pravice koroških, štajerskih in goriških Slovencev. Vsak otrok ve, da se splošna in enaka volilna pravica ne da in ne sme več zadrževati in da gotovo pride, če ne zdaj, pa čez šest mesecev, a klerikalci niso vstrajali pri svojih zahtevah, ker se jim gre v prvi vrsti za ta načrt. Nov načrt bi bil gotovo pravičnejši in boljši ali po kakem novem načrtu bi najbrže ne bilo mogoče oropati kranjskih mest vsakega zastopstva. In da bi se preprečil tudi kranjskim mestom pravičen načrt, zato klerikalci in njih zavezniki niso vstrajali pri svojih zahtevah in so žrtvovali vse, kar se je od njih zahtevalo, da jim je ostal le en plen — kranjska mesta. To je dejstvo in s tem je klerikalcem, v prvi vrsti Šusteršiču in tudi Šukljetu užgan na čelo pečat izdajstva in iškarjotstva, ker so zato, da bi kranjska mesta ne dobila dveh poslancev, prodali in izdali goriške, koroške in štajerske Slovence.

Za Šukljjetom je nastopil dobrepoljski Jaklič, ki je z monotonim glasom tako neumo klobasaril, da se je celo Šukljetu zameril. „To je osel“ se je glasila sodba, ko je Jaklič udrihal po liberalcih in po škricih, ko je bil Šuklje vendar sam pol stoletja liberalci in je še danes tip škrica. Jaklič še razmer v svojem okraju ne pozna, kaj se v novomeškem. Največja budalost je bila, da je na shodu pri Novem mestu govoril o — šoli v Ribnici. Kaj vruga nam mar za to šolo. Zlasti si je privoščil Jaklič deželno vladno in viteza Kalteneggerja. Dobro bi bilo poizvedeti, če je Kaltenegger res „cele ure prav po nižno“ moledoval pri ribniškem ka-

planu, naj pomiri razburjeno ljudstvo in če je res, da „če ti vitezi in ti hinavci“ pri deželni vladi v Ljubljani pravijo ne, pa je ne in se bo ribniška šola zidala kakor hočejo liberalci. Ko je Jaklič tako izdelal „viteze“ in „hinavce“ in „visoke lenuhe, ki vse obljubijo, pa nič ne drže“, se je spraval nad zajee in priporočal ustanovitev kmetijske zveze.

Na shod je prišla ena brzjavka iz Belokrajine. Poslal jo je župan Matežič iz Rosalnice. Klerikalci so bili tako veseli, da jih je saj en človek pozdravil, da so predlagali, naj godba zasvira cesarsko himno. „Igrajte cesarsko“. Godci pa so vedno hudomušni ljudje in so namesto cesarske zasvirali „Otok bleški“. In zdaj se je začel dirindaj. Mišjak je krulil cesarsko kar je mogel, mahal in vpil „osli, ali je to cesarska“ pa vse ni nič pomagalo „Otok bleški“ je sijajno zmagal. Večina kmetov seveda ni vedela, kak „štikeljce“ se svira in je na konto cesarske vpila „živio“.

Govoril je tudi Pfeifer, a samo o gospodarskih stvareh in na kratko, za njim pa je nastopil dr. Lampe. Možiček je bil židane volje. Obedoval je ta dan pri usmiljenih bratih v Kandiji in gostoljubni bratje so mu morali izborni postreči, kajti poznalo se mu je, da se je dobro napasel. Zbijal je v kaplanskem žanru svoje burke na stroške liberalcev, da je bilo joj. Toda dobro vince usmiljenih bratov mu je bilo vzelo vsako pojmovanje, kaj sme in kaj ne sme. Surovo in pobalinsko je bilo vse, kar je nakvasil. Klatil in klafal jih je skoro poldrugo uro. Vince je bilo vzrok, da se je vsakih pet minut ponavljal. Prvi se ga je naveličal njegov stenograf in nehal pisati. Zastopnik „preše“ pri omizju „cesarske“ godbe je vrget notice in svinčnik pod klop „vrag piši te oslarije“, je rekel in nehal poslušati. Lampe je pa kvasil in klafal dalje. Povedal je, da ni še nikdar nič dobrega storil, pa tudi

nič slabega, a da ima imeniten načrt da hoče namreč ustanoviti hipotekno banko, ki bo prevzela vse kmetске dolgove. Daje prav narodno-napredna stranka že pred 10 leti v deželnem zboru predlagala ustanovitev hipotekne banke in da so prav klerikalci to preprečili, tega Lampe ni povedal. Morda je bil pozabil. Moj bog, vince usmiljenih bratov je močno. To se je tudi videlo, ko je govoril Lampe o razkosavanju veleposestev. Vsaka beseda, ki jo je izrekel, je bila strahovita zaušnica za rajnega Jarca in dr. Šusteršiča ter druge klerikalne prvake.

Kaj posebnega ta shod ni bil. Izvršil se je v znamenju treh oslov, ki so bili klicani na pomoč pri Jakličevem govoru, med sviranjem „Otoka bleškega“ in med Lampetovim govorom. Kmetje so že vse pozabili, kar so jim klerikalni govorniki povedovali, samo dr. Lampeta se še spominjajo, „kako špases so ta gospod“.

Papežu neposlušni klerikalci.

Rim, 16. avgusta. Papeževa enciklika o krščanskih demokratih je zbudila pri enem delu italijanskih katolikov splošno nevoljo ter javno razpravljajo o tem, da papeževa avtoriteta ni merodajna pri političnem postopanju katolikov. Ti nezadovoljni krščanski demokratje so po svoji ligi sklenili, da se pri zasledovanju svojega programa na političnem in socialnem polju ne bodo ozirali na papeževo encikliko. Izdali so parolo, v kateri zahtevajo popolno neodvisnost na političnem polju od cerkvene avtoritete, ki se sme raztegniti le na čisto verska vprašanja. V Italiji se potemtakem razvija sličen konflikt, kakor je nastal na Francoskem, ko je pokojni papež ukazal katolikom, da je njihova dolžnost, se sprijazniti z republiko.

LISTEK.

„Kralj Lear“ v slovenskem prevodu.

Dr. K. Glaser.

(Dalje.)

Lahko se torej dokaže, da meni še v sanjah ne pride na misel, za-ganjati se v vse dosedanje prevode Shakespeareovih iger, katere so izdali ti pesniki. Ko sem 1899 primerjal Cankarjev prevod Hamleta z izvirnikom, z nemškim in svojim prevodom, sem prišel do ti-stega zaključka, kakor pri oceni „Julia Cezarja“ in „Romea in Julie“, pa mi ni prišlo na misel, koj zasesti sodni stol in ga oceniti, ker sem si domneval, da je ta prevod osamljen in da ne sledi takoj drugi. Ker ni bilo pričakovati, da bi se drug prevod izdal v doglednem času, sem svoj prevod uničil in nisem planil na Cankarja.

L. 1900. sem „Matice“ predložil prevode teh-le Shaksperovih iger: 1.) Kralj Lear; 2.) Rihard III.; 3.) Makbeth; 4.) Vesele kumice Wind-zorske; 5.) Julij Cezar; 6.) Othello; 7.) Romeo in Julia; 8.) Trgovce be-

neški; 9.) Krotitev zle žene in 10.) Sen kresne noči. Priložen je bil tudi prevod najlepše indske igre „Sakuntala“, katero imajo v svojem jeziku tudi Hrvati, Čehi, Poljaki in Rusi. Stavil sem predlog, naj Matica otvori v svojih izdajah novo točko: „Svetovna poezija“ po zgledu Češke akademije. Prvi predlog, naj se polagoma izdajo ti prevodi, je bil odklonjen, ne da bi se mi bili povedali vzroki. Človek bi moral misliti, da se v Ljubljani vendar zve v literarnih krogih, kaj se je predlagalo za tisk in da se drugi ne bodo bavili z istim delom, ki je že dognano.

Predložil sem igre drugo leto zopet. Ker so razširjeni nazori — ki so pa krivi — da mora pesnika preložiti samo pesnik, je eden odbornik sprožil misel, naj gospod Funtek popli moje prevode. O tem sem zvedel pozneje. Jaz sem predložil igro, ki sem jo preložil l. 1887 in potem predelal večkrat, izšel pa je Funtkov prevod. Ko sem povprašal po vzrokih tega „Qui pro quo“, nisem dobil jasne odgovora. To me je iznenadilo vprav tako, kakor dejstvo, da moji prevodi pesmic slovenskih niso bili sprejeti v podlistek „Laibacher Zeitung“.

Moje prepričanje je, da v Ljub-

ljani vladajoča literarna struja rada obmejniške pisatelje stiska v kot.

II.

Odvisnost slovenskih prevodov.

Ko sem slovenske prevode primerjal z nemškimi, s slovanskimi in s svojim, sem našel, da imajo vsi vkup malo samostalnosti. To je moj prvi očitek. Niti gosp. Cankar (Romeo in Julia) niti g. Zupančič (Julij Cezar) se nista pritožila proti moji oceni, ker sta gotovo prepričana, da ocene ne izhajajo iz zlobnosti ali iz zaletavanja. Celotno najodličnejšemu češkemu prevajalcu, Sladku, ki je bil profesor angleščine v Pragi, in čigar prevode izdaja češka akademija znanosti, se lahko dokaže, da ima v „Trgovcu beneškem“ v drugem dejanju devet prizorov namestu osem, kolikor jih ima izvirnik. Pa tudi starejši češki prevod, ki ga je izdelal Kolar, ima devet prizorov.

Lani sem v podlistku „Südösterreichische Presse“ nekaj na splošno govoril o slovenskih prevodih Shakspera in njihovi odvisnosti od nemških prevodov ter sem pristavil: „Schlagend beweist dieses Funtek's Uebersetzung Lear's p. 89 die letzten sechs Zeilen“. Zakaj pa se že takrat ni oglasil g. Funtek?

Saj se celo Češka akademija znanosti premalo ozira na romanska in jugoslovanska slovstva; v svoji zbirki „Svetovalna poezija“ ima prevode kitajskih, ogrskih, katalonskih umotvorov, prezira odlično špansko slovstvo, iz slovenskega nima nič. Da bi naše mlade pesnike, ki se bavijo s svetovnim slovstvom, opozoril na prezrte špance, sem napisal sestavek: „O predsednikih glede španske literature“, ki v Ljubljani leži že dve leti.

Tako po pravici lahko očitam ne samo slovanskim, nego tudi slovenskim prevajalcem, da se premalo držijo izvirnika. V šestem oddelku svojega odgovora pravi g. Funtek, da niti videl ni Schlegel-Tieckovega prevoda. Posamezni izrazi se selijo dostikrat iz enega prevoda v drug prevod, tako da se jih poprimejo poznejši prelagatelji, kajti vsi več ali manj stojijo na Schlegelnu. Nikakor ne mislim, da bi razum mene ne znal nihče angleški, kajti uprav jaz sem prvi v Sloveniji napisal življenjepis tistemu češkemu učenjaku, ki je Funtku pomagal pri prevajanju „Leara“.

Tega življenjepisa pa tudi niso hoteli objaviti v Ljubljani, nego v Trstu v „Slovenki“ je prišel na svitlo. (Dalje prih)

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Dovoli mi, da prisostvujem pogovoru, ki ga boš jutri imela s Pirinom.“

„To ne gre, to nikakor ne gre. Pomisli vendar, da mi prinaša Pirin naročilo in povelje mojega soproga. Kaj si bo Pirin mislil, videč, da ti, mladenič, lahko vse veš, kar mi ima moj mož ukazati in da lahko poslušas celo tajna naročila mojega soproga.“

„Pa dovoli, da se skrivam v so-sešno sobo in poslušam. Naj si dovoli ta Pirin izreči le eno samo žaljivo besedo, mu prebodem srce na mestu...“

„Ne sili v me, ljubo dete,“ se je branila Katarina. „Kar zahtevaš, ni mogoče. Pirin gotovo ne bo govoril nič drugega, kakor to, kar mu je naročil govoriti moj mož. In kar mi moj mož sporoča, to moram spoštljivo poslušati in se temu vdano pokoriti.“

„Saj nisi sužnja njegova.“ Bertonja se je začel razburjati. „Že leta se ne meni zate; zapuščena si bila... Pa, ne glede na to, jaz te ne morem pustiti same s Pirinom. Nikakor ne. Saj se ga bojiš; sama si rekla, da te

20letnica vlade kneza Ferdinanda.

Sofija, 16. avgusta. Včeraj je minulo 20 let, odkar je zasedel bolgarski prestol knez Ferdinand Koburški. Ker je sedaj zaradi protigrških nemirov neprikladen čas za večja složna slavlja, pripravljajo se politični in društveni krogi, da proslave jubilej šele z novim letom 1907.

Bolgari proti Grkom.

Sofija, 16. avgusta. O grškem škofu Vasiliosu, ki je baje v Anhijalosu zgorel, krožijo najrazličnejše vesti. Dočim Grki trdijo, da so ga Bolgari ustrelili, truplo pa polili s petrolejem in zažgali, naznanja uradna vest, da so našli škofa živega v napol zažgani hiši, kamor se je zašel med izgredu z mnogimi grškimi odlikarji. Škofa so zaprli, ker je obdolžen, da je ščuval Grke, naj streljajo na demonstrante.

Carigrad, 16. avgusta. Škof Vasilios je naznanil pred katastrofo patrijarhatu, da se Bolgari pripravljajo na resen napad, toda dobil je ukaz, naj ostane na svojem mestu. Tudi knezu Ferdinandu je baje brzojavil, ki ga je istotako pomiril, naj ostane. Dan pred izgredu je brzojavil v Carigrad: „Ako nas Bolgari napadejo, se bomo branili. Vsi smo oboroženi.“ Vasilios je slovel za najboljši učenega škofa v patrijarhatu ter je bil poseben zaupnik kneza Ferdinanda.

Atene, 16. avgusta. Grški minister zunanjih zadev je znova protestiral v imenu vlade pri diplomatskih zastopstvih, posebno še pri turškem poslaniku zaradi protigrških izgrediv na Bolgarskem. Grška vlada je obenem poslala v Anhijalos tri trgovinske ladje, da sprejme grške begune.

Pariz, 16. avgusta. Na predlog francoske vlade se je naročilo zastopnikom velesil v Carigradu in Sofiji, naj pri turški in bolgarski vladi posredujejo, da se ne krši več berlinska pogodba, kakor se je zgodilo to povodom protigrških izgrediv. Obenem so poslani velesil naznanili grški vladi, da so resno posredovali pri bolgarski vladi zaradi preganjanja Grkov in da jim je bolgarska vlada obljubila, da ne bo več trpela izgrediv.

Iz Turčije.

Carigrad, 16. avgusta. Sedaj šele se je zvedelo, da so se Albanci v sultanovi gardi puntali, ko so dobili ukaz, da jim ni treba iti k selamliku. Eni so mislili, da je to kaznen, drugi pa so slutili, da se je sultanu nekaj pripetilo, kar se jim prikriva, zato so hoteli s silo vdreti v sultanove dvorane. Sultan je poslal več generalov, ki so gardo pomirili. — V zahvalo za svoje ozdravljenje je izdal sultan delno pomiloščenje za dolžnike ter se dolgovni plačajo iz sultanove civilne liste.

je groza, če se le zmisliš nanj. Tudi meni se zdi, da se nam je bati tega človeka.“

Katarina se je oklenila Bertonja, kakor bi na njegovih prsih iskala varnosti pred Pirinom.

„Ah, ti si ne moreš misliti, kako se jaz tega človeka bojim. Prav kakor bi ne bil človek, nego kako čeznaravno bitje. Ko si vstopil v to sobo, si me našel klečečo pred razpelom. Nisem te takoj spoznala. Blazen strah me je tako prevzel, da sem skor izgubila zavest. Čudne podobe so se mi porajale pred očmi, zdelo se mi je, da stoji Marko Pirin pred mano, da mi trga obleko s telesa in me hoče golo spoditi iz gradu, kot zakonolomnico in prešestnico in sredi međa množice, ki se mi je posmehovala je stala moja lastna hči Marija Saloma in je pljuvala na svojo mater. In moj sin Adam je metal kamenje za menoj in moj mož je napodil svoje pse, da me raztrgajo. Vse to sem videla v duhu...“

„Bile so to blazne sanje, ki so se rodile iz tvojega strahu in iz tvoje silne razburjenosti.“

„Tako sem tudi jaz mislila v prvem hipu, ko sem bila zopet pri

Dogodki na Ruskem.

Hišne preiskave v Moskvi.

Petrograd, 16. avgusta. Zadnje hišne preiskave so pokazale, da je središče aktivnega boja proti vladi zopet v Moskvi. Našli so namreč popolno tovarno za bombe, livarno železa, več bomb, mnogo dinamita, dva topa, mnogo orožja, načrte trdnjav in popolni imenik vseh revolucionarnih organizacij, nadalje spise takozvane vojaške zveze, ki obsega razširjeno zaroto v armadi in pri kateri so mnogi častniki. Končno je našla policija tajno tiskarno.

Kmečki nemiri.

Varšava, 16. avgusta. V vasi Ivanovska so hoteli kmetje osvoboditi svoje tovariše, ki so zaradi kmečkih nemirov zaprti. Kozaki so bili primorani streljati. Pet kmetov je bilo ustreljenih. Tudi iz drugih krajev poročajo o kmečkih nemirih.

Zatirano časopisje.

Petrograd, 16. avgusta. Glavna tiskovna uprava je izjavila glavnim urednikom opozicijskih časopisov, da ne smejo napadati ne dvora ne armade in tudi ne smejo trditi, da se je vlada udeležila organizacije pogromov. Ako tega ne store, se časopisi takoj zatro.

Krvavi dogodki v Varšavi.

Varšava, 16. avgusta. Včerajšnji dan je bil zelo kritičen. Izvršilo se je hudo maščevanje zaradi zapiranja osumljenцев. Dogovorno je bilo skoraj istočasno po vseh predmestjih ustreljenih 26 policajev. Napadalcu so vsi ušli. Potem je začela splošna gonja, in za vsakim sumljivim človekom, posebno ako je bežal, se je streljalo. Vseh mrtvih in težko ranjenih je nad 200, med njimi 40 policajev.

Bombe.

Varšava, 16. avgusta. V Plozku je vrgel nekdo bombo v policijsko stražnico; ubitih je bilo pet policajev.

Položaj v Kavkazu.

Odesa, 16. avgusta. Vsled neprestanih krvavih spopadov med posameznimi narodnostmi je ves Kavkaz razun nekaterih okrajev v vojnem stanju.

Vojaški pulti.

Varšava, 16. avgusta. V Lublinu so se spuntali vojaki, ker je vojno sodišče nekega vojaka natihoma obsodilo na smrt. Vojaki so šli po obsojenca ter ga z nabitimi puškami spremenili v vojašnico. Puntarji zabtavajo, da mora priti vojak pred javno sodišče.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Rim, 16. avgusta. Papeževa enciklika francoskim škofom je napravila v vatikanskih krogih miroljuben vtisk. Splošno se razumeva, da je papežu v prvi vrsti za to, da se cerkveno bogoslužje ohrani. Da pa papež zahteva, da so cerkvene občine podrejene škofom, izvira iz bojazni, da bi cerkvene občine pri volitvah

popolni zavesti. A zdi se mi, da je bilo to resno svarilo. Pomisli, to se mi je sanjalo po moji skesani molitvi, tu pred razpelom. Opomin je to bil, grozen opomin.

Bertonja ni vedel na to ničesar odgovoriti in je odšel. Gospa Katarina je ostala sama v svoji sobi a še dolgo ni našla miru. Čim je zatislila oči, se ji je pojavila vizija, da jo podi Marko Pirin golo iz gradu, da je izpostavljen zaničevanju velike množice, in da jo lastni otroci pode z zaničevanjem v svet...

Naslednjega jutra na vse zgodaj so se pri Luki, ki je ležal v pred-sobi svojega gospodarja, oglasili trije slugi. Prvi sluga je sporočil, da je gospa Katarina pripravljena sprejeti Marka Pirina opoldne v svoji sobi, drugi je naznanil, da želi gospodična Marija Saloma govoriti z Markom Pirinom še tekom dopoldneva in tretji je napovedal, da obiščeta vitez Adam Kolovski in plemič Andrej Bosio koj zjutraj viteza Marka Pirina.

Luka je vsa ta naznanila vzela z dostojanstveno resnobo na znanje in se le tiho in zadovoljno smehljaj,

dobili v roke ekstremni krščanski socialisti ali celo liberalci (?)

Pariz, 16. avgusta. Svobodomiselno francosko časopisje proglašala snovanje cerkvenih občin, kakor jih hoče imeti papež za nesprejemljivo. Posebno papeževa zahteva o nedotakljivosti cerkvenega premoženja bo provzročila hude prepire.

Nemška panama.

Berolin, 16. avgusta. Še preden je bil poljedelski minister Podbielski zaslisan zaradi znanih kolonijških škandalov, je dobil cesar prepričanje, da zadene ministra večja sokrivda ter ga je pozval, naj odstopi. Demisijonija ministra Podbielskega je potemtakem sklenjena stvar. Naslednik mu bo skoraj gotovo državni tajnik v poljedelskem ministertvu pl. Konrad.

Angleški kralj pri nemškem cesarju.

Berolin, 16. avgusta. Dolgotrajne želje nemškega cesarja so se le izpolnile. Včeraj ga je na gradu v Kronbergu obiskal angleški kralj Edvard potujoč v Marijine vari. Nemško časopisje je seveda polno kombinacij o politični važnosti tega sestanka ter ugiba, kaj sta vse važnega sklenila oba vladarja, ko sta se sama pogovarjala zvečer na balkonu. O politiki skoraj gotovo nista govorila, temuč je bil cesar Viljem vesel, ako je sploh mogel pregnati kralju Edvardu stare predsodke proti rodbini Hohenzollerjev.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 17. avgusta.

— **Šiška — Schönau.** Odkar je sprejet kočevski mandat, rase nemškimi nacionalčkom na Kranjskem greben tako, da kar brenče. Vse hočejo germanizirati in kar od kraja so začeli, namreč pri Šiški. Našo slovensko, to vedno narodno Šiško hočejo po sili predrugačiti. Za zdaj so se zadovoljili s tem, da so ji dali nemško ime. Šiška naj se po želji teh nemških prismod imenuje — Schönau. Ko bi se nemški nacionalčki zadovoljevali, rabiti to imenovanje v tistem krogu, kjer edino na Kranjskem cvete nemška kultura, v Šlarski, bi se za to ne menili. Toda utihotapiti hočejo to imenovanje v uradno porabo in tu nehata šala in šlarafstvo in se začena resnost. Šiška je vedno imela in ima vedno samo eno ime, in to je slovensko ime Šiška. Vsako drugo imenovanje je nedopustno. Če bi torej nemški nacionalčki v uradnih vlogah itd. hoteli rabiti svojo spako, se morajo taki spisi zavrniti. Prosimo vse narodne uradnike vseh vrst, naj pazijo na to in naj nas obveste, če bi kdorkoli hotel poznati kak Schönau, da mu stopimo na prste.

— **Še nekaj o najnovšem justičnem umaru pri c. kr. okraj.**

kakor se smehlja nedolžen človek stvarjem, ki jih ne razume.

XII.

Marko Pirin je sedel pri zajutreku. Stregla mu je Manfreda, ki je bila oblečena kot moški paž. Miza je bila bogato obložena z raznovrstnimi redkimi jedili, katerih je bil iz Ljubljane pripeljal poseben voznik, toliko množino, da je grajsko osobje iz tega sklevalo, da namerava tuji vitez še dolgo časa ostati v Mengšu. Tudi Luka je bil v sobi in je nadzoroval slugi, ki so donášali jedila.

Dasi je sedel Pirin sam za mizo, je bilo pogrnjeno in pripravljeno še za dve osebi.

Med zajutrekom sta stopila v sobo točno ob določeni uri Adam Kolovski in Andrej Bosio.

„Oprostite, da vas motiva pri zajutreku,“ je rekel Adam po prvem jako hladnem pozdravu in se je na tihem jezil sam nase, da ni kako drugače začel pogovora.

„Saj vendar vidita, čestita gospoda, da sem vaju pričakoval,“ je prijazno odgovoril Pirin. „Izvolita sesti, Manfred, postreži gospodoma.“ „Nisva prišla sem, da bi z vami

sodišča v Ptuju. S Štajerskega se nam piše: Razburjenje, ki vlada med prebivalstvom ptujskega okraja radi množice justičnih umorov, se noče poleči. Od znanega slučaja Frana Bratuše skoraj vsako leto ena ali dve krivični kazenski obsodbi, radi katerih mora potem justično ministrstvo nakazovati odškodnine za nedolžne kazni — to ni šala. Naši državni poslanci, na čelu jim dr. Ploj, se za te stvari ne brigajo, ker se morajo preveč pehati za — Šusteršičevo volilno reformo. Mogoče, da bi se enemu ali drugemu izjalovila kaka pohvala ali kako odlikovanje, če bi justičnega ministra malo pošegetal. Nekaj nas navdaja z — malo pičico nade. Izvoljen je drž. poslanec g. dr. Voušek, c. kr. nadzornik v Mariboru, ki pozna te razmere skoraj ab ovo. Kot sodnik je bil dosedaj nedotakljiv; upamo, da ohrani svojo značajnost in iskrenost tudi kot ljudski zastopnik. Nesamo te množice se justične umore, ki kažejo mišljenje in nagibe nemškega sodnega osobja v posebni luči, nego tudi druge zanimive reči iz Ptuja bode moral državni poslanec nadzirati. Pozna jih iz lastne izkušnje. Uvodni članek v „Slovenskem Narodu“ z dne 3. julija 1905 št. 149 je poročal o samomoru varuha mdl. Julijane Mustafe v Hajdini imenom Blaža Osenjaka. V neki civilni pravdi pri c. kr. okrožnem sodišču v Mariboru se je dokazalo, da ima ta samomor na vesti pupilarno sodišče v Ptuju, ki je sililo Blaža Osenjaka, da bi moral proti nekemu slovenskemu odvetniku krivo pričati; ker tega ni hotel storiti, je raje svoje življenje z revolverjem končal. Predsednik c. kr. okrožnega sodišča v Mariboru, Ludovik Perkó, ni reagiral niti na uvodni članek „Slov. Naroda“ niti na tozadevne trditve in dokaze v navedeni pravdi. S tem pa stvar ne more in ne sme biti rešena. Qui tacet, consentire videtur! Če g. dr. Voušek tudi ne bi hotel se za te stvari intenzivneje zanimati, kakor drugi štajerski poslanci — potem seveda bomo morali nastopiti drugače proti celi štajerski delegaciji. Clara pacta boni amici ali — inimici.

— **Nemško prodiranje na Koroškem.** Tik pod Karavankami je Blaško jezero s slovensko vasjo Blače, kakor je sploh do Zile in Drave še vse slovensko. Toda kako malo zavvednosti je v teh Slovincih, se je pokazalo pretečeno nedeljo, ko se je ustanovila podružnica „Südmarke“ ter so v odbor razen par kričavih nemških učiteljev vstopili sami slovenski kmetje, kakor Marčnik, Martinčič, Azgan, Černut, Čemerjak, Valentinčič itd. Odposlanec osrednjega društva, dr. Hans Hock, je v svojem govoru poudarjal, da bo ta podružnica sestavljena večinoma iz Slovencev. In zapeljani reveži so pustili govorniku, da se je naravnost norčeval iz njihove omejenosti, ko je rekel, da Nemci ne gredo na pridobivanje, temuč si

zajutrkovala, nego da bi se z vama pogovorila zaradi nekih resnih stvari,“ je osorno dejal Adam in z zapovedajočo gesto ukazal Manfredi, naj se odstrani.

„Po zajutreku sem pripravljen se z vama pogovarjati tudi o najresnejših rečeh,“ je smeje se vzkliknil Pirin. „Ali na mojo dušo — in jaz imam dušo, pravo neumrljivo dušo — Vama prisegam, da se z vama ne bom pogovarjal o nobeni stvari, dokler nista pri meni zajutrkovala.“

„Gospod vitez — ali naju hočete žaliti.“ Adama je že prevzemala jeza in le teško se je premagoval, da ni kar bruhnil na dan s svojo zahtevo, ki ga je pripeljala k Pirinu.

„S čim naj vaju žalim?“ Pirin je govoril popolnoma mirno in s posebno ljubeznivostjo. „Povabil sem vaju na zajutrek. Morda nista gospoda vajena tako priprostega občevanja. Jaz prihajam iz dežele, kjer gledajo ljudje, da se drug z drugim čim prej sprijazni in čim boljše v prijateljstvo izhajajo. Zlodej vedi, kaj bo potem, ko ne bomo več živi. Pravijo, da je v peklju še silno mnogo prostora.“ (Dalje prih.)

prizadevajo obdržati le to, kar je bilo nemško, da se ohrani državi nemški značaj. Svoj govor pa je zaključil da bo podružnica delovala „uns zu Nutz, den Gegnern zu Trutz“. — Ako bi bila na Koroškem zdrava slovenska svobodomiselna struja, bi se takoj zapeljavanje slovenskih kmetov ne moglo goditi.

— **Političen shod v Slovenjem gradu.** V nedeljo, dne 19. t. m. popoldne je sklican v „Narodni dom“ v Slovenjem gradu velik političen shod, na katerem bosta govorila državni poslanca Fran Robič in Fran Rošina iz Maribora. Tega shoda se baje udeležijo tudi bližnji koroški Slovenci.

— **Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev** prosi svoje zunanje redne člane, da pošljejo zastalo članarino, ker vendar ne smejo pričakovati, da bo blagajnik vsakega posebej opominjal. Vsak član se mora sam zavedati svojih dolžnosti. Društvo pogoša v svojem imeniku še dokaj slovenskih pisateljev in časnikarjev ter jih vabi v svoj krog. Članarina je za člane 1. vrste (pisatelji in časnikarji po poklicu) mesečno 1 K, za člane 2. vrste pa po 50 h. Vsak član plača razen tega 2 K pristopnine. Članarina naj se pošilja ako ne celoletno, pa vsaj pol, ali četrtletno. Obenem se priporočamo dosedanjim podpornikom, da ostanejo društvu še nadalje naklonjeni. Ljubljanske podpornike obiskuje ravno pobiralec članarine z društveno polo, zunanji podporniki pa naj blagovolijo poslati svoj prispevek po pošti. Podpornik postane, kdor plača na leto najmanj 4 K.

— **Prošnjo za poseben slovenski sokolski vlak je južna železnica odklonila.** Izgovarja se, da v oni dobi (2. in 3. septembra) imajo jako živahen obrat na vseh progah, ter da se vrše neki manevri, vsled česar potrebujejo vse svoje vozove. To je prazen izgovor, zakaj 400 slovenskih Sokolov bodo morali spraviti v Zagreb, al jih potem spravijo s posebnim vlakom ali z navadnim vlakom in potrebne vozove za to bodo morali dobiti, pa naj napravijo z njimi poseben vlak ali jih pa priklopijo običajnemu poštenemu vlakom. Čudno, da južna železnica ni našla tega izgovora, ko je šlo za posebne vlake h katoliškemu shodu v Ljubljano, ki pade skoro v isto dobo, kakor vsesokolski zlet v Zagrebu. Seveda je zadej avstrijsko-nemška politika!

— **Slovenska sokolska razstava.** Prilikom vsesokolskega zleta v Zagrebu otvorijo v Zagrebu sokolsko razstavo, ki se je udeležijo tudi slovenski Sokolstvo. Slovenski del razstave razstavlja „Slovenska Sokolska Zveza“, preden ga prenese v Zagreb, v Ljubljani, v dne 19. 20. in 21. avgusta v „Narodnem domu“ v prostorih trgovskega društva „Merkur“.

— **V proslavo rojstnega dne cesarja** se udeležijo vojaški veteranski kor pod spremstvom „Ljubljanske društvene godbe“ v nedeljo, dne 19. t. m. ob 8. uri zjutraj maše v farni cerkvi sv. Jakoba. Zbirališče članov, ki imajo priti v paradni uniformi, je točno ob 7. uri, odhod iz zbirališča pa točno ob polu 8. uri zjutraj. Po maši bo zajutrkovalni koncert „Ljubljanske društvene godbe“ do 11. ure dopoldne na vrtu restavracije „Pri Levu“ nasproti Kolizeja.

— **Budnica „Ljub. društvene godbe“** se vrši v proslavo rojstnega dne Njega Veličanstva jutri ob polu 7. uri zjutraj po sledečih ulicah: „Mestni dom“, Cesarja Fran Josipa most, Sv. Petra cesta, Prešernove ulice, Šelenburgove ulice, Erjavčeva cesta, Bleiweisova cesta, Rimska cesta, Gosposke ulice, Auerspergov trg, Breg, Sv. Jakoba most, Stari trg, Mestni trg, Pred Škofijo, Vodnikov trg, „Mestni dom“.

— **Pogrebna bratovščina sv. Jožefa** je zdaj predmet različnim govoricam po mestu. Imeli so jo v rokah različni klerikali in franciskani. Člani sedaj vprašujejo: Kako pa je s knjigami in računi, ki jih je stari odbor izročil novemu odboru — ali so že pregledani? Člani bi radi vedeli, kako je s tistim znatnim primankljajem, o katerem se zdaj toliko govori po mestu.

— **Akad. fer. društvo „Sava“** je na svojem rednem obnem zboru dne 4. avgusta t. l. izvolilo sledeči odbor: Predsednik tehnik Josip Kremenšek, podpredsednik tehnik Gvidon Gulič, tajnik med. Ivan Matko, blagajnik tehnik Viktor Plehan, gospodar filoz. Josip Sinkovec, odborova namestnika tehnik Hugo Widmayer in med. Josip Klun, preglednika filoz. Adolf Turek in farm. Josip Peharec.

— **Krajna skupina c. kr. poštnih in brzojavnih uslužbencev v Ljubljani** priredi v proslavo 76. rojstnega dneva Nj. Veličanstva cesarja Franc Josipa I. v nedeljo, 19. t. m. ob 1/2. uri mašo v sv. Jakoba cer-

kvi. Gospodjetovariši so uljudno prošeni, da se točno ob 11. uri zberejo na dvorišču glavne pošte.

— **Iz „Zveze kranjskih ognjehasnih društev“** je izstopilo 17 kočevskih požarnih bramb in sicer zaradi tega, ker je kranjska „Zveza“ pristopila k osrednji „Zvezi“ slovenskih ognjehasnih društev. Kranjska „Zveza“ šteje sedaj 130 društev in sicer 62 na Gorenjskem, 35 na Dolenjskem in 33 na Notranjskem.

— **Po Vilharjevi slavnosti.** Piše se nam: Malo nas je bilo takozvanih sodobnikov pri razkritju spomenika dne 12. julija. Kako redki so že tisti, ki so poznali Vilharja, zlasti oni, ki so z njim občevali in so danes svedoki, da je on vreden, da ga slovenski narod časti kot enega najzaslužnejših sinov — da ga rodoljublji sedanje dobe in prihodnjih časov spoznavajo za vzor in mu ohranijo hvalne spomin. Lep je spomenik, ki bo odslej krasil svetovno znamenito Postojno. Čast umetnikom! Toda, zamore-li hladan kamen ali bron dati, kar je čutil Miroslav? Kar mu je igralo na licu, sijalo iz oči? Kar so govorile usta, kar je pela in želela njega duša? Pomlad narodnega probujenja je rodila može, ki so najvišjim idealom posvetili svoje talente in svoje imetje. Ob goriskem Lavriču stoji kot tak, mož kraški, Miroslav Vilhar. Sedanje generacije ne zamorejo umeti onih časov, v katerih je prvak Notranjske kakor vrtnar oral ledino, sejaj in cepil cvetke čistega rodoljublja in delal neutrudno z vohementno silo in skrajno požrtvovalnostjo. Le oni, ki je pil, ko so se jeli tajati ledniki, pri deviškem vrelcu ljubezen za narod in navdušenje v družbi iskrenih veljakov, zamore prav soditi in občudovati njih nevenljive zasluge. Jaz se naslajam s spomini na Miroslava Vilharja, ki mi je bil skoraj prijateljsko naklonjen. Če me je vodila služba po stari cesti v Trnovo, mimo Kalca nisem smel. Pri glasovirju mi je gostoljubni gospodar zapel nove skladbe, narodne budilke, ali čital kratkočasnice, aktualne politične satire in zbadljivke. Kaleb, kjer je bilo ob času Miroslava tako živahno in udobno življenje, se stoji, toda Vilharjev tam več ni. Miroslav se je preselil za stalno v še lepši gred, v Postojno, odkoder bo gledal na rojake svoje, hvalen za ljubezen, katero so mu dejansko izkazali, naj bi lepo slavje spopolnila Ljubljana s tem, da ovekoveči spomin na Vilharja s tem, da kak trg ali kake ulice krsti na njegovo ime. Čast, komur čast. F. Drenik.

— **V pokop so stopili:** C. kr. davkar gosp. J. Kavčič, ter sodni oficijali gg.: Cimerman, Pavlin in Prijatelj.

— **Nemška šola v Šiški.** Piše se nam: Pred nedavnim časom ste poročali v svojem cenjenem listu, da se v Spodnji Šiški gradi „šulferajnska“ šola pod privatnim imenom. Na ustanovnem obnem zboru šulferajnske podružnice „Schönan“ dne 4. avgusta t. l. se je to potrdilo, kajti konstatovano se je, da je lastnica hiše, v katero mislijo heilovski bratci premestiti šolo, tista famozna „kutarica“ grofica Auerspergova, ki vzdržuje po njenih nazorih narodno društvo „Dobra gospodinja“ in sestrlični dvor. nega svetnika Chorinskega, s katerim sta to šolo zbrantala. Torej sestrična dvornega svetnika podprateljca ultragermanskih narodnih teženj v narodni občini šišenski. Konstatiralo se je tudi, da imajo 80 (?) za šolo godnih nemških otrok (?) in da mislijo jeseni v to poslopje vrniti te otroke. Kaj poreče deželna vlada na to? Zakaj zadržuje zidanje naše domače šole z vsemi močmi? Kakor vi ne pustite zidati nam šole in nam delate ovire, tako tudi nemčurji ne dobe svoje in makari če moramo uprizoriti tak vihar, da bo grofa Chorinskega trga po vseh udih. Na noge šiskarji! Pokažimo svojo zavednost in stojmo organizirani in trdno kot skala.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Zgornji Šiški** priredi dne 26. t. m. veliko vrtno veselico „pri Matjanu“, v rojstni hiši Valentina Vodnika. Pred veselico se bode blagoslovila nova brizgalna ter „Gasilni dom“. Pri blagoslovljenju brizgalne bo kumovala gospa Matjanova; svecanosti bodo prisostvovala domača dekleta v narodni noši. Svirala bo polna Društvena godba; plesalo se bo okoli znamenite „kamnite mize“. Veselica utegne biti zelo zanimiva, posebno ker je to društvo edino v Zgornji Šiški in vsi vaščani brez izjeme kaj radodarno prispevajo k bogatemu srečlovu. Pevske točke bo proizvajal na novo ustanovljeni pevski odsek domačega gasilnega društva.

— **Izpod Šmarne gore.** Včeraj popoldne se je v Tacnu kopal letovičar William Witkin v Dunaja. Plavalne hlače so mu zlezle pod kolena in mož se je začel potapljati. Na pomoč sta mu prišla krojaški mojster

ter ga z napornim delom in potapljanjem rešila gotove smrti. Voda je na dotičnem mestu nad tri metre globoka, na dnu je pa z debelo plastjo blata pokrita škrlca. Svoj čas smo v „Slov. Narodu“ o priliki enake rešitve priporočali, naj se napravijo na tem mestu rešilne naprave ali poskrbi vsaj rešilen čoln, a zaman. Koliko ljudi se pa mora ponebrečiti, da se bo poskrbelo za javno varnost?

— **Pričevanje našega „katoliškega“ ljudstva.** Duhovniki so svoje pristaje že prav pošteno demoralizirali. Posebno se kaže to pri raznih pričevanjih. Klerikalec je vedno pripravljeno pričati proti liberalcu čeprav klerik. zraven ni bilo. Za dokaz so razne preiskave o krivih prisegah. Znano je, kako so pričale katoliške priče o goški, knežski in drugih podobnih afezah. Tudi pri zadnji sorški aferi so bile izpovedbe nekaterih prič pod prisego jako klasične. Nekateri ljudje prav nič ne dajo na svetost prisage, posebno se v tem odlikujejo nekateri duhovniki in njihovi pristaji. V vasi Zgornja Senica je pred več meseci neki Ovčjak napadel posestnika A. Kuralta. Tolkel ga je z lesenim kijem in mu prizadajal težke poškodbe na roki in obrazu. Godilo se je to na samem in ni bilo nobene priče, ko je Ovčjak mlatil po Kuraltu. Premeteni Ovčjak, (ki je bil že preiskavi, da je nekega sorodnika zastrupil) je pa hitro ovačil drugi dan žandarmeriji, da je Kuralt njega napadel. Za pričo je navedel Ovčjak svojo ženo, ki je daleč na njivi pela in ni nič videla pretepa. Žena je potem pričala, da Ovčjak ni Kuralta nič udaril, ampak Kuralt Ovčjaka. To je izpovedala pod prisego. Očividno je, da je Ovčjak Kuralta pobijal, ker se mu pozna na glavi in rokah, tu pa se upa žena prvega pričati, da ga ni nič udaril. Ovčjakova žena je sedaj v preiskavi zaradi krive prisage. Ta dogodek je sicer navaden vaški prizor, ki pa kaže, kako duhovščina slabo vzgaja ljudstvo, posebno se svoje pristaje. Ovčjak je namreč hud klerikalec, ki ne more videti Kuralta, kateri ne trobi v klerikalni rog. Dela mu vedno neprimlike in škodo. Ako pojde demoraliziranje ljudstva tako naprej, ne bo de prisega imela več nobene zanesljive veljave in vpliva. Prestopki krive prisage, posebno take, ko priča nekdo o stvari, ki jo ni videl, bi se morali najostreje kaznovati. Posebna pazljivost je pa še potrebna tam, kjer so duhovniki v igri. Tam je najnevarnejše za krivo pričevanje.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Trzinu** ima dne 2. septembra svojo ustanovno veselico. Ob 3/4 3. uri popoldne bo sprejem društev, ob 1/4 4. uri pa blagoslovljenje gasilne brizgalne, kateremu bo sledila velika vrtna veselica pri g. M. Tomelju, gostilničarju pri Narobetu.

— **Avtomobil predrl železniško zaporo.** Dne 13. t. m. je pridrl neki avtomobilist v Medvodah po cesti. Pri železniškem prelazu proti vasi Seničke so bile zaprte „rampe“, ker je prihajal ravno osební vlak iz Ljubljane, ki pride ob 4. uri 25 min. v Medvode. Avtomobilist je dirjal vkljub zaprtim rampam v najhujšem diru proti prelazu. Čuvaj mu je dajal z zastavico in kapo znamenja, naj se vstavi, a vozač se ni zmenil. Čuvaj je skočil v kraj, da ga ne bi avtomobil podrl. V tem pa se je zaletel avtomobilist z vso silo v rampo in jo predrl ter dirjal čez železniški tir. Polovico prelomljene rampe je priletelo v čuvaja s tako silo, da ga je zbito na sredi tira, kjer je obležal. Vlak je prihajal proti licu nezgode, — čuvaj na sredi tira ni mogel nikamor, deloma vsled poškodb, deloma vsled strahu, vendar je imel še toliko moči, da je mahal z zastavico in kapo. Vlakovodja je to opazil, spustil je rezež pisk iz stroja in ustavil vlak jako hitro, da ni povozil čuvaja. Avtomobilist ni mogel predreti druge rampe in je tudi običal tikoma ob železniškem tiru. Vlakovodja je zapisal številko avtomobila: 306 Z. F. in ko se je čuvaj umaknil na varno in so zlomljeno rampo djali s tira, je vlak peljal dalje proti postaji Medvode. Čuvaj je zelo poškodovan vsled udarca rampe in bo de moral v bolnico. Zgodila bi se bila lahko še večja nesreča čuvaju, avtomobilistu in vlaku, če bi vlakovodja ne bil tako bliskoma ustavil vlaka. Avtomobil je potem peljal proti Ljubljani. Pri tem nastane neko vprašanje: Ali je vsega kriv avtomobilist? V prvi vrsti je sploh obsoditi tisto divjo gonjo raznih motorjev, vehiklov in avtomobilov, posebno skozi vasi in na ovinkih. Tu se je tudi avtomobilist izgovarjal, da ni videl ramp, ker so belo pobarvane in se ne ločijo od bele ceste. To je deloma res. Železniškemu vodstvu bi bilo svetovljati, naj bi rampe bile barvane črno-belo s premembo, kar oko prej zapazi, kakor enobarvno, ponoči pa naj bi (vsaj na velikih cestah) bile rdeče svetilke. To bi marsikatero nesrečo odvrnilo.

— **Vlomi v ljubljanski okolič.**

občinsko pisarno v Logu in odnesli občinski pečat, 1 srebrno žlico, za 40 K poštnih znamk, več razglednic in okoli 10 K v gotovini. Denar je bil last župana Fr. Rusa. Isto noč so tatovi vdrli tudi v prodajalno Marije Čuden v Dragomeru in ji ukradli 60 K. Zločinci so hoteli vlomiti tudi v prodajalnico Antonije Sever v Lukovici, a so jih prepodili. Vse te vloome so najbrže izvršili cigani.

— **Vegov spomenik.** V nekaj tednih se baje postavi v Moravčah Vegov spomenik. Gospod predsednik Bizjan se prosi, da pojasní, zakaj se je sploh sestavil kak odbor, ko on popolnoma na svojo roko dela. Če morda kakega iz Moravč odšlega odbornika ne smatra nič več za odbornika, naj pa pove, zakaj ni ukrenil, da bi se izvolil namestnik. Kdaj se postavi spomenik in koliko se je nabralo denarja, ve menda samo gospod predsednik. Podpisana pričakujeva pojasnila. — Janko Toman m. p., podpredsednik; Anton Učakar m. p., tajnik.

— **V Postojnski jami** je bilo v nedeljo, 12. t. m., v celem 1700 oseb. Dopoldne ob enajstih si je ogledalo jamo 270 čeških izletnikov iz Prage. Popoldne ob polu dveh je pa obiskalo jamo 1430 udeležencev Vilharjeve slavnosti.

— **Il. bistriško-trnovsko prostov. gasilno društvo** priredi dne 19. avgusta svojo običajno ljudsko veselico na vrtu hotela „Tomšič“ v Il. Bistrici.

— **Zgorle** je 5. t. m. skedenj posestniku Francetu Blažiču v St. Petru na Dolenjskem. Škode je 4180 K, zavarovalnina pa znaša samo 800 K. Na sumu, da je skedenj zažgal, je vagant Jos. Juršel, ki ga je orožništvo že prišlo in izročilo okrožnemu sodišču v Novem mestu.

— **Požar.** Posestniku Jakobu Lozarju v Gradcu pri Črnomlju je 10. t. m. zgorlel hlev in žitnica. Škode ima 600 K. Loza ni bil zavarovan. Ogenj je zaneli Lozarjev štiriletni rejence Ivan Plut.

— **Ustanovni občni zbor „žalskega Sokola“** bo v nelejo dne 19. avgusta na vrtu gostilne L. Basniča. Po triletnem pripravljalnem delu stopa žalski odsek „Celjskega Sokola“ v javnost kot sad resnega dela; dovolj močnega se čuti, da stopi kot vreden sodelavec v vrste bratskih sokolskih društev.

— **Mati in hči.** V Pavlavasi pri Piščah na Štajerskem je 5. t. m. padla s slive 19letna Marija Trankler ter se hudo poškodovala. Mati ji je stregla z vso ljubeznijo. Ko je pa uvidela, da za hčer ni rešitve, jo je to tako užalostilo, da je sama zbolela. V četrtek 9. t. m. je mati umrla, ko je še pol ure prej postregla svoji hčerki. Jedva je mati umrla, je jela tudi umirati hčerka. Smrt je zedinila mater in hčerko. Pokopali so obe skupno v skupni jami.

— **Umor.** V Bojnem na Štajerskem je neki zloglasni človek umoril 12. t. m. kmeta Miko Rožmana. Hudobnež je planil na Rožmana, pri katerem je bil tudi njegov 16letni sin, ter mu z velikim nožem prerezal vrat, da je bil v par trenutkih mrtev.

— **Novi most čez Savo na Brezicah** otvorijo slovesno 25. t. m. Seveda bo slavnost imela nemški značaj, ker se vrši oficialni del v „Deutsches Heim“.

— **Mozirska koč.** V nedeljo, dne 19. t. m. se slavi desetletnica otvoritve Mozirske koč. Izletniki gredo iz Mozirja jutraj. Ob 10. uri je pričetek slavnosti, popoldne se gre skupno v Mozirje na veselico. Za pijačo in mrzla jedila pri koči je preskrbljeno. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Vsakdo dobro došel!

— **Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za gornjeradgonški okraj.** (V pojasnilo). V izkazu za upravno leto 1905. bo med nedeljujočimi podružnicami družbe sv. Cirila in Metoda zaznamovana tudi gornjeradgonška. To pa vsled neljube pomote. Dne 10. septembra 1905. se je na obnem zboru pri Kapeli izvolil podpisani predsednikom podružnice ter je tistega dne prejel 63-30 K kot donešek petrovske kapelske in negovske župnije za leto 1905. Sprejelo se je, da se pri Sv. Jurju nabiranje nadatljuje. (Zato tudi ne nabrane vsote 63-30 K ni odposlal, marveč jo je vložil na obresti, hoteč pozneje vse skupaj odposlati). Podpisani kot istočasni blagajnik za jurjevsko župnijo z ozirom na „opomnjo“ v koledarju za l. 1906 str. 99: „Izkazi (namreč za l. 1904) so tako natisnjeni, kakor so bili objavljeni vodstvu do 30. septembra 1905“, odlagal z nabiranjem, meneč, da je do 30. septembra 1906 še vedno čas. Nabiranje je hotel izvršiti po odbornicah „Dekliške zveze“. Le-to je bilo treba prej preosnovati, kar se je dovršilo šele marca t. l. Nabiranje samo se je dokončalo dne 14. junija t. l. z vsoto 217-55 K. Družbeno vodstvo v Ljubljani je pa z dopisi od dne 11. in 15. junija t. l. krat-

komalo odklonilo sprejeti nabrano vsoto med prispevke za leto 1905. Podružnica torej ni spala, ampak prepočasna je bila vsled pomote. — Sv. Jurij ob Ščavnici, dne 14. avgusta 1906. — Frančišek Stubeč, podružni predsednik.

— **Električni tramvaj v Gorici.** V Gorici nameravajo napraviti električni tramvaj. Mestni občinski svet se je že izrekel za to napravo in je v svoji zadnji seji že dal koncesijo neki delniški družbi, ki prevzame napravo električne cestne železnice.

— **Samomer na božji poti.** Na Sveto goro pri Gorici je prišla 15. t. m. iz Barkovlj lepa deklica Ana Tavčer v spremstvu svojih staršev in ženina. Iz neznanih vzrokov je skočila s tretjega nadstropja bazilike ter se ubila.

— **Nova podružnica „Slovenskega planinskega društva“** se je ustanovila v Pazinu in se imenuje „Istarsko planinsko društvo“, podružnica „Slovenskega planinskega društva“ v Ljubljani. Tozadevna pravila je c. kr. namestništvo v Trstu že odobrilo z razpisom z dne 3. avgusta 1906, št. 1235.

— **Velik semenj za ječmen.** Trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani se je naznanilo, da se bo v mestu Ersekujvar (na Ogrskem), in sicer v jedlinih dvorinah odnotne železniške postaje dne 19. avgusta 1906 vršil velik semenj za ječmen.

— **Znamenje časa.** „Ljudi je preveč“ se čisto čuje med pogovori, kadar kdo ne dobi primerne dela. To pa menda ne bo merodajno, kajti na drugi strani pa je zopet tarnanje, da jih je premalo. Posebno se to opaža pri orožnih vajah pri slovenskih polkih. Pride jih marsikje komaj dve tretjini, drugi so pa v Ameriki. Med tukajšnjimi domobranci je razširjena govorica, da je bilo poklicanih k orožnim vajam 1700 rezervistov, prišlo pa jih je baje le — 700, drugi pa so v deželi, kjer se cedita mleko in med. Posestniki tarnajo, da ne dobe potrebnih delavcev za drag denar in srečen je tisti, ki ima pridnega in poštenega hlapca. To evolucijo čutijo v znamenju vedno naraščajoče draginje zelo občutno tudi meščani. In kaj imamo od Amerike? Semtertja pošlje kdo kak stotak, mnogo jih je pa tam, ki prosijo, da bi jim denar od tukaj poslali za pot v domovino. In ko pride nazaj? Posestvo zanemarjeno, družina razkropljena, sam izmozgan do kosti in ko vrže tiste krajarje, ki jih je prinesel s seboj, za razna popravila, je komaj na istem, ako ne na slabšem, kot poprej. Kam plovemo?

— **Nevihita in toča.** Danes popoldne je nastala silna nevihta in vsula se je toča, tako grozno, da kaj takega ljudje ne pomnijo. Zrna so bila debela kakor kurja jajca. Toča je padala dobre pol ure in je morala po poljih napraviti ogromno škodo. Lilo je pri tem tako, da hujše ni mogoče. V Šiški je voda drla v hiše, ki slone ob hribu, jih preplavila in odteka pri vevah.

— **V areni „Narodnega doma“** bo v soboto konkurenčno rokoborstvo. Udeležo se ga rokoborilci Karel Petri rojen štajerski Slovenec; Jožef Pečmann, hanaški rokoborilec; Herman Gütthler, najboljši rokoborilec iz Bavarskega in črni rokoborilec Mohamed iz Aleksandrije. Za rokoborilce, bodisi da so pravi ali amaterji, kateri se hočejo rokoboriti, so določeni sledeči dobitki: 1. dobitek 200 K, 2. dobitek 100 K.

— **Mirozov** priredi na predvečer cesarjevega rojstnega dne, t. j. danes večer ob 8. uri „Društvena godba“.

— **Tatvini.** Nadučitelju na Barju g. Franu Crnagoju je bilo ukradenih devet nedoraslih rac, vrednih 9 K. — Pred par dnevi je bila zasačena neka ženska, ki je na njivi posestnice Ane Novakove kradla zelenjavo, kateri je že cel teden primanjkuje. — Delavcu Antonu Sirku je bil v „Zvezdi“ ukraden 3 K vreden suknjič.

— **Surovina.** Ko je snoči peljal z vozom delavec Ivan Mihelič iz Stop iz Hradeckega vasi skozi dolenjsko mitnico in je mitniški paznik zahteval boletu, mu je ta ni hotel pokazati. Paznik je nato prijel konja, Mihelič ga je pa tako z bičem po roki udaril, da je moral spustiti. Surovež je potem zadel konja in mislil, da je že vse dobro. Ko je pa prišel čez nekaj časa nazaj in ga je potem policijski stražnik vprašal za ime, se je tudi proti temu vedel zelo nedostojno in mu ni hotel povedati svojega imena. Mihelič je bil nato aretovan in se bo de zagovarjal zaradi hudodelstva javnega nasilstva.

— **Nesreča.** Ko je predvečrajšnjim gorelo v farski občini pri Kočevju, je padel v ogenj hlapec Mihael Majetič, katerega so komaj potegnili iz ognja in ga otehi gotove smrti. Po vsem životu opečenega so včeraj pripeljali v deželno bolnišnico.

— **Ljut vojak.** Snoči okoli 8. ure se je v Lateranovem dvoredu prostak c. in kr. 27. pešpolka Fran Judak tako razlutil, da je notornil bo-

dalo in z njim podil mimoidoče na vse strani, k sreči pa se ni hujšega zgodilo, kakor da je delavca Ivana Otentaška zadel po glavi z neko topo rečjo in ga le lahko telesno poškodoval.

— **Pobegnili** je dne 11. t. m. od zgradbe Daghenghijeve hiše na Dunajski cesti prisiljenec Fran Jugovac, rojen 18. avgusta 1869 v Pulju. Jugovac je odnesel pete v prisiljeniški obleki, je po poklicu kuhar in govori slovensko in laško.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 25 Slovencev. Na Prusko je šlo 16, v Beljak 12, nazaj je pa prišlo 9 Hrvatov.

— **Našel** je računovodja gospod Viktor Winkelhofer srednjo vsoto denarja in ga oddal na magistratu. — Trgovski sodrudnik g. Milan Fischer je izgubil bankovec za 50 K.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi jutri zvečer na vrtu hotela „Ilirija“ (Kolodvorske ulice) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Priloga.** Današnjemu listu je priložen cenovnik tvrde H. Suttner, prodajalne ur, zlatine itd., ki se je preselila iz Kranja v Ljubljano, na Mestni trg nasproti magistrata.

* **Najnovejše novice.** Tatvine v avstrijskem oddelku na londonski razstavi znašajo 71.000 K, in sicer so bili pokradeni razni dragulji.

— Glavo je odtrgalo v Zadru nekemu vojaku 91. polka. Ob priliki vojaške svečanosti je namreč streljal s starim topom, ki se je razletel.

— **Kontrolne shode** odpravi baje vojno ministrstvo za vedno, ker ne odgovarjajo več svojemu prvotnemu namenu.

— Dva električna vlaka sta trčila skupaj med Heidelbergom in Wiesbadnom. Štirje uradniki in šest potnikov je bilo smrtno ranjenih.

— Vsled pokvarjenega mleka je zbolelo v Madridu več sto oseb.

— Nemška jubilejna razstava, ki je bila spomladi v Berlinu, izkazuje po obračunu nad 100.000 mark primanjkljaja.

Telefonska in urzjojavna poročila.

Dunaj 17. avgusta. Poslanska zbornica se snide 17. ali 18. septembra.

Praga 17. avgusta. V podporo prizadevanju mladočeske stranke, združiti okrog sebe vse druge stranke v svrhu skupnega postopanja, je priobčil danes dr. Herold v „Nar. Listih“ dolg članek, v katerem dokazuje, da je koncentracija vseh čeških strank edino sredstvo, da postanejo Čehi v Avstriji politična potencia. Vsebinska koncentracije ne sme obsegati programov posamičnih strank, nego samo to, kar je vsem strankam skupno. Namen njen ne bo, zagotoviti posamičnim strankam mandate, dasi je naravno, da se bodo tudi razne volitve izvrševale v znamenju te koncentracije.

Krakov 17. avgusta. Tu je zgorelo skladišče neke spediterske tvrdke. Škoda znaša nad milijon kron

Varšava 17. avgusta. V predmestju Volova so udeležniki neke procesije vrgli na vojaštvo bombo. Vojaštvo je ustrelilo na procesijo in več oseb ranilo.

Berolin 17. avgusta. Sestanku nemškega cesarja z angleškim kraljem v Kronbergu se pripisuje velik političen pomen v smislu zbližanje in porazumljenja med Angleško in med Nemčijo. Tako se je izrazil tudi neki diplomat napram poročevalcu „Lokalanzeigerja“ z dostavkom, da vedo vsi, ki poznajo dejaje, kako velik uspeh se je dosegel.

Frankobrod 17. avgusta. „Frk Zeitung“ poroča iz Odese: 7 anarhistov je napadlo železniško blagajno in jo oropalo. Na zasledujoče jih redarje so vrgli bombo in enega ubili, več drugih pa ranili.

Slovenol in Slovenke! Ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Poslano*)

Na podlež, lažnjive napade v „Slovenec“ ne bodem odgovarjal. Glede moje kandidature izjavljam, da ne stojim ne na liberalnem, ne na klerikalnem stališču, obsojam pa odločno kranjski razpor, katerega hočejo nekateri prenesti tudi na Štajersko. Moj program je strogo narodno-gospodarski.

Brežice, 16. avgusta 1906.

Benjamin Kunelj.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Roncegno

na Južnem Tirolskem, v Valsuganški železnici, 1 1/2 ure od Tridenta, 535 m nad morjem. Najmočnejši arzeno-železnati vrelci, ki ga rabijo z najboljšim uspehom in trajno vse leto, tudi za zdravljenje doma, po vseh deželah ga priporočajo mnoge zdravniške avtoritete za krvne, ženske, živčne in kožne bolezni itd. Napredaj po vseh lekarnah.

Zdravilišče p. v vrste „Grand Hotel des Bains“ in „Parahotel“

z 250 sobami in saloni, vsemi najmodernejšimi napravami. Prekrasna, zavetna ležaja, milo podnebje, veliki parki. Seizija od 15. aprila do 1. novembra. Prospekte in pojasnila daje kopalniško ravnanstvo. 1077-11

Umrli so v Ljubljani.

Dne 14. avgusta: Anton Paichel, umir. e. kr. mornarski zdravnik, 65 let, Rimska cesta 23, Asclites. — Ivan Svigelj, posestnikov sin, 24 let, Kolesijske ulice 28, Epilepsia.

Dne 15. avgusta: Josip Urh, kurjač, 47 let, Poljska cesta 1, duševna paralyza. — Jakob Celin, gostič, 52 let, Radečkova cesta 11, Marasmus. — Angela Čelešnik, delavčeva hči, 3 dni, Cesta na Loko 18, božjast.

Dne 16. avgusta: Alojzija Kos, gostija, 76 let, Radečkova cesta 11, naduha.

V deželni bolnici:

Dne 11. avgusta: Marija Zalar, gostija, 60 let, srčna hiba. — Valentin Juvančič, gostič, 60 let, vsled raka. — Helena Dulnar, gostija, 83 let, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Viktna nad morjem 06-2. Srednji tlačni tlak 736,0 mm

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
16. 9. sv.	735-1	189	sl. zahod del. jasno		
17. 7. zj.	734-4	173	sl. sever oblačno		
2. pop.	732-9	143	sl. svzhod dež		

Srednja večerajšnja temperatura: 20 1/2°, normala: 18 1/2°. — Padavina v mm 17-2.

Ob treh jutraj močna, dolgotrajna nevihta in zopet od pol ene do dveh popoldne neurje s točo.

MARIJA ŠTIRM

denes 16. t. m. ob 1/4. uro popoldne, po dolgi mučni bolezni, preživelas s sv. zakramenti za umirajočo mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v soboto dne 18. t. m. ob 1/3. uro popoldne iz hiše Stari trg št. 20 na pokopališče k sv. Križu. Sv. maše zadušnice se bodo darovale v mestni župni cerkvi sv. Jakoba. 2961

Nepozabljivo pokojno priporočamo blagemu spominu in molitvi.

V Ljubljani, 16. avgusta 1906.

Franc Šturm, soprog. — Mira, Pavlina, Rado in Rudolf, otroci.

Pozor, trgovski sotrudniki!

Radi važnega vzroka se odda takoj nova, ravno dobro vpeljana

manufakturna trgovina

v večjem kraju na Spod. Štajerskem. Potreben je le majhen kapital.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2959-1

Opekarnam, prodajalcem lesa

se nudi prilika kupiti

ostanke lesa in prago

ki so ostali pri gradbi železnice na postaji Bohinjska Bela po najnižji ceni. — Vprašanja sprejema stavbna pisarna v Bohinjski Beli. 2943-1

Za „V. 5000“

je pismo poste restante, Ljubljana.

Sp. o. j. m. se spretna

prodajalka

v trgovino z mešanim blagom.

Poudbe sprejema Peter Št'ar na Jesenicah. 2953-1

Dobro izurjenega kleparskega pomočnika

sprejme takoj 2946-1

Melhor Bremc, Jesenice 110.

Grand hotel „Union“

THE ROYAL VIO

V petek, dne 17. avgusta

zadnji neprekosljivi spored

V soboto, dne 18. avgusta

na čast rojstnega dne

Njega Vel. cesarja Fran Josipa I.

posebno slovesna predstava

V nedeljo, dne 19. avgusta

ob treh popoldne zadnja rodbinska predstava in zvečer ob 8 1/2

nepreklicno odhodna predstava.

Oes. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. sarnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga na Trbiž. Ob 12. uri 52 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno čez Selztal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 06 m jutraj osebni vlak v Trbiž od 3. junija do 9. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 10 m jutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubna, Dunaj čez Selztal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 40 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Benetke, Milan, Florenco, Rim, Beljak, Celovec, Ljubno, Selztal, Solnograd, Inomost, Bregenc, Ženeva, Pariz, Dunaj. — Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 9. uri 56 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (direktni voz I. in II. razr.) — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo-Topllice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje. Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 07 m jutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo (direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Solnograd, Franzensfeste, Linc, Steyr, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 09 m jutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 13 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 30 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selztala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla, Benetke, Milana, Florence, Rima. — Ob 8. uri 46 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selztal, od Solnograda in Inomosta, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevic, Plzina, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage, Lipskega. — Ob 13. uri 37 m ponoči osebni vlak s Trbiža od 3. junija do 9. septembra samo ob nedeljah in praznikih. — Proga iz Novega mesta in Kočevja. Ob 8. uri 44 m jutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže-Topllice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Čanča iz Ljubljane drž. kol. V Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m pop. ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 min. jutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Naznanilo otvoritve

Prve goriške vinske kleti 13 Ljubljana, Stari trg 13.

Slavnemu občinstvu in svojim cenj. odjemalcem iz mesta in z dežele si usoja vljudno naznaniti, da otvori dne 15. t. m.

vinsko klet

kjer se bodo točila dobro znana goriška, vipavska, istrska in različna samo pristna vina po najnižjih cenah.

Cenj. družinam se dostavlja vsaka množina vina od 5 litrov naprej brezplačno na dom. Večja naročila za gg. gostilničarje se dopolnjejo naravnost iz Gorice po znatno nižani ceni.

Za mnogobrojna naročila se priporoča s spoštovanjem

Prva goriška vinska klet

13 Ljubljana, Stari trg 13.

2014-2

Pozor

trgovskim pomočnikom

ki žele postati samostojni! Z 2000 gl. kapitala se lahko prevzame popolnoma urejeno trgovino z mešanim blagom v prijaznem in prometnem kraju na deželi. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“ 2912-2

VINO

rdeče, rumeno in belo, iz lastnega vinograda v Sromljah prodaja od 18 do 21 kr. liter

IVAN ZEHNER v Brežicah ob Savi. 2240-9

5000 K zaslužka

plačam onemu, ki dokaže, da moja čudovita zbirka

600 komadov za samo fl. 2-50

ni prilicnostni nakup. Ta zbirka obsega: 1 pristno Roskopf pat. žepno uro švicar. sistema, točno idočo in natančno regul. s pisanim triletnim tovarniškim jamstvom; 1 amer. double-zlato oklepno verigo; 2 ameriška double-zlata prstana (za gospode in dame); 1 angleško pozlačeno garnituro, obstoječo iz gumbov za zapetnice, ovratnike in prsa; 1 amer. žepni nož iz 5. delov; 1 elegantno svilnato ovratnico, poljubne barve in vzorca najnovejše faze; 1 krasno kravatno iglo s ponarejenim diamantom; 1 lepo damsko brožo, zadnja novost; 1 koristno garnituro potne toilete; 1 elegantno denarnico iz pristnega usnja; 1 par ameriškan. bontonov s ponarejenimi žlahtnimi kamni; 1 par angleških barometrov; 1 salonski album s 36. najlepšimi umetniškimi razglednicami; 1 prekrasen collier za vrat ali lase iz pristnih orient. biserov; 5 indijskih hud čkov-čarovnikov, ki razveseljujejo vsako družbo in še 350 različnih predmetov, ki so v vsaki hiši koristni in potrebni zastoj. Vse skupaj z eleg. pat. žepno uro vred, ki je sama vredna dvakrat toliko, velja samo fl. 2-50. Dobi se po povzetju ali če se denar naprej pošlje (tudi v znakah) pri 2944

svetovni razpošiljalnici S. Urbach, Krakov št. 363. N. B. Pri naročilih dveh zavojev se pridene 1 prama angl. britve ali 6 najfin. žepnih robcov zastojlj. Če ne ugaja, se denar takoj vrne, in je torej asak riziko izključeno.

Sedlarskega pomočnika

večjega tudi tapetniškega in lakirarskega dela sprejemem za več časa v delo.

Anton Brenčič

sedlar, lakirar in tapetnik 2898-4

v Tolminu na Goriškem.

Na hrano in stanovanje

vzame boljša rodbina dijake ali pa učenke. Zadnjim je na razpolago klavir. Za red in skrb radi šolskega napredka se jamči. Istotam se pričeno s 1., ozir. 15. septembrom skupni kurzi za laščino in francoščino. Mesečni honorar 3-4 K. Vprašanja pod K. L., poste restante, Ljubljana. 2947-1

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5-50 K.

Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovejše oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Vel 4 pari samo 5-50 K.

Za naročitev zadostuje dolgot.

Razpošiljanje po povzetju

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

Steklenica malinčevega sirupa

(3 kg netto)

lekarnarja Piccolija v Ljubljani

neprekosljive kakovosti, se z voznim in zavojem vred po pošti pošilja s povzetjem za K 5-30 za prvo pasojono, sicer K 5-60. V Ljubljani stane steklenica s 3 kg. 4 K, pasteurizirana steklenica (okoli 1 kg) K 1-50.

Gostilna „Savica“

poleg Boh. jezera (3 min. hoda) ob cesti Bistrica-Sv. Janez.

Prenočišča, dobra kuhinja, dobre pijače, zmerne cene.

Krasen razgled „Skalnato brdo“ na Boh. jezero in gornjo dolino (3 minute hoda od gostilne).

Za mnogobrojni obisk se priporoča

2956-1

A. Pavšek.

Prva zaloga železnine

stavnih potrebščin, cementa, bičja za strope, strešne lepenke, travert, železniških šin itd., mlatilnic, gepelnov, slamoreznic, čistilnic, preš za grozdje in sadje, pump in cevi za vodo in gnojico ter najraznovrstnejše oprave za mlekarne je pri

FR. STUPICA v Ljubljani

na Marije Terezije cesti šte. 1

(zraven „Figovec“) in

na Valvazorjevem trgu šte. 6

(nasproti križevatske cerkve).

2952-1

Cene zmerne. Postrežba pošena.

Naznanilo.

Gösska pivovarniška delniška družba

(prej Maks Kober)

v Gössu pri Ljubnu (Leoben)

se usoja cenj. odjemalcem in p. n. občinstvu vljudno javljati, da se je z zalogo iz Ljubljane (pivarna na Sv. Petra cesti)

preselila v prostore nove zaloge v Spodnjo siško poleg c. kr. državne železnice,

kjer se bo vsekdar prodajalo znano gössko marčno pivo v sodcih in steklenicah.

2955-1

Naročila naj se naslavlajo na zalogo gösskega piva v Spodnji siški pri Ljubljani.

Telefon št. 243.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 34,788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 87,176.383-75 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseskolni slovensko, narodno upravo.

2-94

Va pojamla daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej banšneji hiši

v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje za doživljenje in smrt s smernjajočimi se spiacij.

Veak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavaruje postopja in premičnine prot požarnim škodam po najnižjih cenah

Škode cenjuje takoj in najkulantnej.

Uživa najboljši sloves, koder postaja.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatke

podpore v narodne in občnokoristne namene.